

דש"ס . העלו חלודה רבה דולין האי לא שיק לאה: **פניפ**. הנמלא בחדד מחורי הכותל: **בפר קפא**. חזילי קתיה לנו בני הבית נמטהו **שם** קתל לבר בני רשות הרבים נמטהו שם שכן דרך אחיוצו וכן כיסא בתר שנייה **אשקדלי"א** בלע"ו: **באודרה**. מוכין: **נפלא**. פלטא של כסף: **פמולא**. מן החפץ שמחיק כל רוחב הכתל: **לא זריבא דמשפט**. הכתל אחד גיסא: **מפו דפיפא**. בחתי הגובה היה תחילה והשתפזי אשתפזי לרד הנמוך קמ"ל: לפני **סוחרי כספא**. בירושלים: **לעולם**. בין בשעת הרגל בין שלא בשעת הרגל: **מעשר**. שרוב שאלו הגאכל בירושלים מעשר לפי שאין אחד שהיה בירושלים עד שישאל כל מעשרותיו וטוחן מעות מעשר לעניי העיר או לזהבין יושבי העיר רובו הולאות מעשר לוקחין בהן בהמות לשלמים כגומר **שם-שם** מעשר משלמים במסכת מנחות (דף כג). ו**בפר סיפיה חולין**. וחיילו בשעת הרגל והל"פ שרוב מעות שבעיר-מעטה שעולי גרלים מבזיזין מעות מעשרותיהן לאלכס, לא שבקיין רובא דהתא חוליקין בתר גרל, אלא אמרי' מלפני הרגל נפלו כלו וחולין הן: **ויבדלושלים**. בחרת שוקיקי שבה: **בפאר יפוס השנס חולין**. לרוב מעות שבכירי חולין: **ובפעם הרגל-מעשר**. שרוב מעות העיר מעשר: **ואמר רב עטפיה בר ופירא מאי טעמא**. בירושלים בשעת הרגל-מעשר ולא אמרי' מלפני הרגל נפלו כדאמון בהר הבית: **ושוקי ירושלים עשויין לסמכד כל יום**. והא נפלו שם לפני הרגל כבר מלאום מכדי האוק, אבל הר הבית אין לריך להכבד בכל יום שאין טעם ועקר קולט שם מלאך שהוא משופע ועוד שאין אחד נכנס שם בזמנא ובחזק טעל רגליו: **אלמלא**. בדבר שעשו להכבד אמרי' קמחי קמחי אזלו והני אחריני נינו: **פאל גמי**. כסם שובר בית כשהוא יולא מתפש כל יויוציו וטעל אח שטו ויולא וכימא

סכסום ית' קטלים ית' בני אדם רשע' (עליל כד.)

אלו מציאות פרק שני בבה מציאה

כו

עין משפט גר מצוה

דשתיך. וא"ח וליקי ליה חזירו לבעל הגל או לבעל הכותל [ב] ו"ל דלין חזר קונה בדבר שיכול להיות שלא ימלאנו לעולם כמו הכא שהוא מונעט בשבוי הכותל וכן מוכח לקמן (עמוד ב) דתקן מלא בהמות ובשלחנתו הרי אלו שלו ולין חזירו קונה לחטוי או לשלחני לפי שהמות הם דבר קטן ולין כופו הוה לימלא וכן לקמן (דף כו). דקאמר לא שנו אלא בלוקח מן הסגר דלא הוי שלו ולא אמרי' דקנה אוחס, תגר כשהיה ברשותו: **בביתל** חדש מחזיו ולחון שלו. וא"ח והא אמריין ספק היטח לא יטול ועוד דהכל כי נמי בעל להוי מקום סימן ויכירי ועוד דמשמע דמתני' מיירי אפילו ביש בו סימן דבגמר' הוה בעי לאוקמי מתני' בספקן וכס אלא מחמת פירכא אחריתי מוקי לה באודרה ובפלא ו"ל דליירי בשיתך דומיא דכותל יין ומסתמא כבר בקפו בעלים ולא מלאו ותיישבו אבל מחזיו ולפנים של בעל הבית לזיש שכח חפציו ימים רבים:

עב א מ"י פט"ו מהל' גלגל ואבדה כל' ז סמ' עין עד טו"ש ח"ח ס"י רס טו"ש ח' עב ב ג מ"י ט"ו ט' טו"ש ט' ט"ו ע' עב ד מ"י ט"ו ט' טו"ש ט' ט"ו ע' עב ה מ"י פ"ו מהל' מעשר שני שלמ' ע' ו ו מ"י פט"ו מהל' גלגל ואבדה כל' ז י ו יין בהסגה ובמ"ה וככ"ט סמ' עין עד טו"ש ח"ח ט"ו ט' טו"ש ט' ט"ו ע' פט"ו ג

רבינו הנאל
היומא . דשתיך פסי עלה בהן סיני הריב . כלומר משני רבות דב נתיני ביה הפקדא לזיבך עלה [בתן סי] קתא יד הסבין נקרא קתא שוני רצינות שהיים קשר בהן . שרצינות נקראות שוני : שמתניין הרתינו מצא בביתל חרש מחזיו לחון לפוטרא מחזיו ולפנים לבעל הבית אוקיימא באודרה ובפלא דילת להו לא קתא ולא שניציו כל כיוצא בהן . אמ מסכיוו לבית . זה לאתריא אפי' מצא בתוך הבית הרי אלו שלו אוקיא רב נתן בשמטתו זבונא ומאי לא עשו אלא לשלש ישראל הרי אלו שלו מאי פטתא יהודא דנפל סנה נתימש . ואודא רב נתן לפעשה דאמר ראה סלע שנהל משנים

בביתל חדש מחזיו ולחון שלו . וא"ח והא אמריין ספק היטח לא יטול ועוד דהכל כי נמי בעל להוי מקום סימן ויכירי ועוד דמשמע דמתני' מיירי אפילו ביש בו סימן דבגמר' הוה בעי לאוקמי מתני' בספקן וכס אלא מחמת פירכא אחריתי מוקי לה באודרה ובפלא ו"ל דליירי בשיתך דומיא דכותל יין ומסתמא כבר בקפו בעלים ולא מלאו ותיישבו אבל מחזיו ולפנים של בעל הבית לזיש שכח חפציו ימים רבים:

בביתל חדש מחזיו ולחון שלו . וא"ח והא אמריין ספק היטח לא יטול ועוד דהכל כי נמי בעל להוי מקום סימן ויכירי ועוד דמשמע דמתני' מיירי אפילו ביש בו סימן דבגמר' הוה בעי לאוקמי מתני' בספקן וכס אלא מחמת פירכא אחריתי מוקי לה באודרה ובפלא ו"ל דליירי בשיתך דומיא דכותל יין ומסתמא כבר בקפו בעלים ולא מלאו ותיישבו אבל מחזיו ולפנים של בעל הבית לזיש שכח חפציו ימים רבים:

בביתל חדש מחזיו ולחון שלו . וא"ח והא אמריין ספק היטח לא יטול ועוד דהכל כי נמי בעל להוי מקום סימן ויכירי ועוד דמשמע דמתני' מיירי אפילו ביש בו סימן דבגמר' הוה בעי לאוקמי מתני' בספקן וכס אלא מחמת פירכא אחריתי מוקי לה באודרה ובפלא ו"ל דליירי בשיתך דומיא דכותל יין ומסתמא כבר בקפו בעלים ולא מלאו ותיישבו אבל מחזיו ולפנים של בעל הבית לזיש שכח חפציו ימים רבים:

הנהרות דבר א'
[א] גבי דשתיך . כי' גילתת הכסוי דשתיך (ועמ' דכיתו ח"מ ט' רס ס"ג ז) [ב] ח"מ ר"ה דשתיך ט' ו"ל כו. כי' ע"י ה"ה ב"ט כ"ט רכ"ח :

הנהרות דבר א'
[א] גבי דשתיך . כי' גילתת הכסוי דשתיך (ועמ' דכיתו ח"מ ט' רס ס"ג ז) [ב] ח"מ ר"ה דשתיך ט' ו"ל כו. כי' ע"י ה"ה ב"ט כ"ט רכ"ח :

בביתל חדש מחזיו ולחון שלו . וא"ח והא אמריין ספק היטח לא יטול ועוד דהכל כי נמי בעל להוי מקום סימן ויכירי ועוד דמשמע דמתני' מיירי אפילו ביש בו סימן דבגמר' הוה בעי לאוקמי מתני' בספקן וכס אלא מחמת פירכא אחריתי מוקי לה באודרה ובפלא ו"ל דליירי בשיתך דומיא דכותל יין ומסתמא כבר בקפו בעלים ולא מלאו ותיישבו אבל מחזיו ולפנים של בעל הבית לזיש שכח חפציו ימים רבים:

בביתל חדש מחזיו ולחון שלו . וא"ח והא אמריין ספק היטח לא יטול ועוד דהכל כי נמי בעל להוי מקום סימן ויכירי ועוד דמשמע דמתני' מיירי אפילו ביש בו סימן דבגמר' הוה בעי לאוקמי מתני' בספקן וכס אלא מחמת פירכא אחריתי מוקי לה באודרה ובפלא ו"ל דליירי בשיתך דומיא דכותל יין ומסתמא כבר בקפו בעלים ולא מלאו ותיישבו אבל מחזיו ולפנים של בעל הבית לזיש שכח חפציו ימים רבים:

בביתל חדש מחזיו ולחון שלו . וא"ח והא אמריין ספק היטח לא יטול ועוד דהכל כי נמי בעל להוי מקום סימן ויכירי ועוד דמשמע דמתני' מיירי אפילו ביש בו סימן דבגמר' הוה בעי לאוקמי מתני' בספקן וכס אלא מחמת פירכא אחריתי מוקי לה באודרה ובפלא ו"ל דליירי בשיתך דומיא דכותל יין ומסתמא כבר בקפו בעלים ולא מלאו ותיישבו אבל מחזיו ולפנים של בעל הבית לזיש שכח חפציו ימים רבים:

הנהרות דבר א'
[א] גבי דשתיך . כי' גילתת הכסוי דשתיך (ועמ' דכיתו ח"מ ט' רס ס"ג ז) [ב] ח"מ ר"ה דשתיך ט' ו"ל כו. כי' ע"י ה"ה ב"ט כ"ט רכ"ח :

הנהרות דבר א'
[א] גבי דשתיך . כי' גילתת הכסוי דשתיך (ועמ' דכיתו ח"מ ט' רס ס"ג ז) [ב] ח"מ ר"ה דשתיך ט' ו"ל כו. כי' ע"י ה"ה ב"ט כ"ט רכ"ח :

